

ŕo tež hnydom dohladała, hdže Šurk a Marka čžekataj, a by jeju ŕaŕo popadnyła a na ŕrej roššchwikała.

Wona mějesche tež džiwny kuškarński čžekaf. Šchtóž by ŕebi ŕ tym hłowu čžekaf, temu stare wloŕy ŕaŕo womłodnychu. Mimo teho hodžesche ŕo ŕ nim hiščeže na druge wašchnje kušlacž. Hdžež jón wona na ŕemju čžibny, tam nasta hnydom huŕty čžernjowy plót, tiž njeby nikomu čžeknyčž dał. Tón ŕa nimaj čžibnywŕchi, by jeju hnydom ŕaŕo měla. —

Šunu wječžoť Šurk a Marka w ŕerfach ŕedžo žalosčeschtaj: „Ach, hdy bychmoy tola doma byłoj! Šchto-tež-to wboha thora macž a luba wowka čžini?“

Šsobuželniwa tujawka počža na njeju ŕ jědle ŕurfacž: „Šutŕje rano ŕahe, hdyž to Džiwoniŕto hiščeže ŕmorcžo leži, dnyrbitej ŕo ŕ prócha męcž. Šlajtej, ŕa jutŕiŕchim wona na ludžaze wiki pónđže, a waju Židam pŕcheda. A čži waju wotwjedu a w zuŕnym fraju pŕchedadža, hdžež ludži pŕchahaja a dracžuja. Duž mějtaj ŕo ŕkradžu pŕjecž!“

„Šaj, luby ptacžko“ — žalosčesche mały Šurk — „hdže a kať móhlej ŕo ŕ lěža namafacž? Hdže je žadny pucž?“

Ptacžk wotmołwi: „Žana bojoŕčž pucža dla. Ša čžu rano ŕahe wo wofnjeschko dypacž, ŕo ŕebi njepŕchespitaj. Potom pŕjedy waju lecžo poŕaŕam wamaj bližŕchu ŕchčežku ŕ lěža won. Ale Šurko, wŕmi pŕcheradžerŕŕi ŕchpihel ŕobu, a ty, Marka, pať tón čžekaf woŕmjesch. — —

* * *

Pŕjedy hacž ŕlónčžko ŕeŕthadža, ŕaŕlyŕcheschtaj Šurk a Marka dnypanje. Čžicho jako myŕchzy běŕchtej ŕ durjemi won, Šurk ŕchpihel, Marka pať čžekaf w ruzy džeržo. Žako ŕ wětrom čžekafchtej pŕches lěŕ, w pŕědku lecžesche tujawka a ŕa njej nōŕchfowafchtej džěŕčži.

Wōŕny ŕaŕlyŕcheschtej Džiwonizu hroŕnje wołacž, a ŕo wobhladnywŕchi widžeschtej ju njemdrje běžecž.

Kať bě tola do teho pŕchiŕchła, ŕo ŕtej Šurk a Marka pŕjecž? Šŕoka bě jej pŕcheradžila, ŕo ŕtej čžekłoj, a ŕchpihel a čžekaf ŕobu wŕałoj. Teho dla ju ŕłoby poŕpěŕchichu, a w ŕłoku, kaž tōrny ŕmij, puŕchčži ŕo ŕa nimaj. A ŕroka ŕchčžekotajo pŕjedy njeje lecžo jej w huŕtych ŕchmŕěfach čžaru čžeknjeneju poŕaŕowafche.

Wbohej džěŕčži! Škoro waju kuškarńčža ŕaŕo ŕměje! Šižo waju hraba!

Š dobom ŕawoła tujawka: „Marka, čžibń čžekaf ŕady ŕo!“